

3. Бойчук Ю. Д. Культурологічний і аксіологічний підходи до формування еколого-валеологічної культури студентів педагогічних навчальних закладів. *Вісник НТУУ «КПІ»*. 2009. № 3. С. 121-125.

4. Жукова Е. Д. Гуманитарная культура личности: динамика развития понятия. *Муниципальное образование: инновации и эксперимент*. 2015. №5. С. 7-10.

5. Ільчишин Н. М. Культурологічний підхід до вивчення іноземної мови. *Вісник НУ «Львівська політехніка»*. 2007. №586. С. 20-24.

6. Кудрявцева Н. С. Ідеї О. Потебні в аспектах гіпотези лінгвістичної відносності. Система і структура східнослов'янських мов. НПУ ім. М. П. Драгоманова. 2011. №3. С. 115-120.

7. Курило О. Й. Вербальні та невербальні аспекти культури спілкування. *Молодий вчений*. 2017. №43. С. 114-117.

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ФАКТОР ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Дмитрук Х.А.

*студентка факультету іноземних мов
кафедри теорії і практики перекладу,
Тернопільський національний педагогічний університет
мені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Сьогодні у глобальному світі майже не можливо здійснювати професійну діяльність без знання іноземної мови. Наша нова реальність вимагає від нас постійного розвитку та вдосконалення, щоб слідувати масштабним інноваційним технологіям. Наслідками глобалізаційних процесів стали тісні взаємини між різними державами, міжнародний поділ праці та міграція у масштабах усієї планети. Безперечно відбулось тісне зближення та обмін ресурсів між різними країнами світу. Зросла велика потреба міжкультурної комунікації та подальше її використання можливе тільки через досконале володіння іноземною мовою бо саме вона забезпечить взаємопроникнення різних культур. Ці світові тенденції спричинили появу та винайдення необхідності розробки нових підходів, методів та форм вивчення іноземної мови. Найголовніше, що зросла вагомість мовної особистості та ми маємо змогу спостерігати за тенденцією оптимізації навчального процесу у сфері викладання. Сьогодні в Україні здійснюється реформа освіти та підходу до вивчення мови. Відбувається пошук нових інформаційних та прогресивних засобів навчання та освіти. Враховується значення особистісного потенціалу майбутнього спеціаліста та акцентування його ролі у суспільному прогресі. Існує тісний зв'язок і взаємозалежність викладання іноземних мов та міжкультурної комунікації. Мова – це не тільки джерело комунікативної діяльності, але й засіб пізнання, формування, передачі думок, вираження

почуттів, емоційних станів людини, засіб реалізації усіх людських потреб. Мова є дієвим чинником розвитку особистості в полікультурному просторі.

Мета – дослідити вплив міжкультурного чинника на вивчення та опанування іноземною мовою у сучасному суспільстві.

Мова – носій культури і вона виконує роль зв'язку між народами. Безперечно головною функцією мови є комунікативна. Вона є не тільки засобом спілкування людей, а й забезпечує більшість інформаційних процесів у політичній, науковій та освітній сферах. Все частіше ми маємо спостерігати за розвитком та популяризацією комунікативного підходу до вивчення іноземної мови. Саме таким чином вдається краще досягнути порозуміння між носіями різних мов світу. В Україні до останнього часу методика іншомовного занурення була маловідомою. Лише в останні 10-12 років з'явилися серйозні вітчизняні дослідження та розробки (А.Д. Виселко, 2015; З.М. Корнева, 2006; Методика англоязычного погружения..., 2008), які дозволяють говорити про те, що цей напрям починає ефективно розвиватися і прогресувати у нас, як в усіх розвинутих країнах світу. Одним з найважливіших напрямів розвитку сучасної методики, як у межах комунікативного методу, так і незалежно від нього, стала комп'ютеризація навчального процесу з іноземних мов [2, с. 39]. Процес вивчення іноземної мови перш за все залежить від особистості, яка буде її опановувати. Так, деякі студенти за своїми природними властивостями не здатні працювати в такому ж темпі, як більшість інших в їхній групі. Якщо ця особливість не береться до уваги, ці особи постійно не встигатимуть виконувати навчальні завдання, матимуть нижчу результативність у навчанні, ніж їхні одногрупники [2, с. 73]. Найважливішим та найефективнішим способом для опанування мови можна вважати регулярне спілкування із її носієм. Цей процес комунікації безперечно забезпечить розвиток слухової та розмовної діяльності. Фактор спілкування з іноземцем дозволить дізнатись більше про культуру та традиції, різні аспекти та норми певної країни. Таким чином формується навичка сприйняття та швидкого набору реплік і фраз для висловлення власної відповіді. Не менш важливим фактором здобуття досвіду та практики спілкування іноземною мовою безумовно є подорожі та самостійне дослідження культур різних країн світу. Це дасть змогу особистості розширити свій кругозір та при спілкуванні співрозмовник буде мати змогу відтворити інформацію із певного життєвого досвіду.

Іншим дієвим шляхом опанувати навички володіння мови можна завдяки дискусії на різні культурологічні теми. На мій погляд, це нагода для практики висловлення особистої думки та точки зору, можливість їх відстояти та аргументувати відповідь у випадку непогодження із співрозмовником.

Наш світ зараз поринув у вимір інформаційних технологій і кількість ресурсів із яких можна брати інформацію відповідно також. У легкому доступі знаходяться різноманітні джерела масової інформації з яких можна почерпнути багато про життя та культуру всіх народів світу. Більшість цих джерел написані іноземною мовою і деякі слова іншомовного походження для нас стали загальноживаними іта прийнятими. Такі запозичення часто зустрічаються із

англійської, французької чи італійської мов. У таких випадках поряд з іншомовним словом йде пояснення мовою носія.

Іншомовна лексика, яка ще стала нормативною, є явищем мовлення і вжитку, результатом екстралінгвістичних і психолінгвістичних обставин, і викликає великий інтерес. Одним з важливих напрямків розвитку сучасної методики є впровадження новітніх технологій в сферу навчання іноземних мов. Сьогодні все більш активно використовується комп'ютер на заняттях з іноземної мови, можливості глобальної інформаційної мережі Інтернет, що відкриває широкі перспективи доступу до різних мовних новинок, а також можливості двостороннього зв'язку [1]. Наприклад, існує можливість організувати процес навчання у реальному мовному середовищі, отримати сучасну і різнобічну інформацію про країну і культуру, мову якої ви вивчаєте.

Не можливо не згадати про художню літературу. Книги насправді є джерелом для черпання знань хоч у інформаційному світі вони вже не популярні серед молоді, але саме у них можна знайти інформацію про традиції чи звичаї різних держав, збільшити свій словниковий запас, попрактикуватись над темпом вимови слів та швидкості їх читання. У літературі ми можемо знайти велику кількість фразеологізмів. Книги безумовно є цінними для покращення процесу опанування мови [3].

Також можна слухати музику іноземних виконавців, дивитись фільм в оригінальному записі увімкнувши субтитри для покращення розуміння тексту.

Підсумовуючи все вище вказане, хотіла б зробити висновок, що культурологічний чинник є одним із найважливішим факторів при опануванні іноземної мови у сучасному світі. Вивчити мову не можливо застосовуючи тільки один конкретний метод навчання. Цей процес потребує індивідуального підходу та цілої системи засобів вивчення. Аби опанувати мову потрібно тривале та інтенсивне заняття, де важливо проявляти інтерес до мови країни, яку вивчаємо та перебувати у постійному розвитку для досягнення культурного компонента та його значення. У контексті культурологічного підходу до навчання іноземної мови розширення культурної пам'яті не тільки сприяє збагаченню соціокультурних знань, але й допомагає зняти емоційну напругу під час занять, дати всім студентам шанс отримати бали, що відповідають рівню їх домагань. Використання культурологічного компонента змісту навчання мови урізноманітнює аудиторні заняття, робить їх цікавими, емоційними, чим полегшує сприйняття матеріалу, що вивчається, та формує у студентів стійке позитивне ставлення до іноземної мови.

Література:

1. Волошинова Л.В. Використання аудіовізуального мистецтва у викладанні іноземних мов «Стратегії та методики навчання мовам для спеціальних цілей». С. 22.
2. Тарнопольський Б. Методика викладення англійської мови. С. 39,73.
3. Кузьміна Л.Г. Современные культурологические подходы к обучению интостранным языкам. С. 111.